

ADVENTNÝ KALENDÁŘ

PRÍLOHA

1.12.2022

MIŠO

A nakoniec dal Boh seba samého z lásky k ľuďom

Mišo bol handrový macko. Chodidlá mal z červeného zamatu, dva gombíky namiesto očí a ňufák vyšitý vlnou.

Patril jednému náladovému dievčatku, ktoré ho raz zahŕňalo svojou láskou, a inokedy ho zlostne hodilo na zem a ťahalo ho za jemné látkové ušká.

Mišo preto jedného dňa urobil najväčšie rozhodnutie svojho života - utečie. Využil zmätok pred Vianocami, pretisol sa cez dvere a dostal sa na slobodu.

Cupkal po snehu a bol šťastný ako nikdy predtým. Na každom kroku objavoval nevídané veci: stromy, chrobáčky, vtákov, hviezdy. Mišo vyvaľoval oči. Všetko bolo také neuveriteľne krásne. Nastal večer, keď svätý Mikuláš roznáša svoje dary. Mišo začul svišťanie. Bol to cválajúci sob, ktorý za sebou ťahal sane naložené pestrofarebnými balíčkami. Sob zbadal macka. Zastavil sa a láskavo mu porozprával, že zastupuje Mikuláša, ktorý je už veľmi starý a slabý a nemohol sa vydať na takú dlhú cestu. Sob ponúkol Miša, aby si vysadol na sane.

Nádherná noc

A tak Mišo sprevádzal soba po mestách i krajinách na zázračných saniach svätého Mikuláša. A bol

to práve on, kto vložil do každého komína drobnú hračku alebo balíček so sladkosťami. Bavilo ho to, mal veľkú radosť. Keby bol zostal len malou hračkou, takúto noc by nikdy nezažil.

Dorazili k poslednému domu. Bola to biedna chatrč na kraji lesa. Mišo zašmátral labkou vo veľkom vreci, pátral, hľadal, ale už v ňom nič nenašiel!

„Sob, hej, sob! Vo vreci už nič nie je!“

„Och!“ zastonal sob.

V chatrči býval chorý chlapček. Keď sa ráno zobudí, v topánke nič nenájde. Sob sa zahľadel na Miša peknými tmavými očami.

Nato Mišo vzdychol, objal pohľadom celú krajinu, po ktorej by sa bol tak rád túlal, vstal a krôčik za krôčikom išiel urobiť dobrý skutok. Vošiel do chatrče, schúlil sa do topánky a čakal na ráno.

Zdroj: FERRERO, Bruno, 2006. *Pastierova flauta*. Bratislava: Vydavateľstvo DON BOSCO. ISBN 80-8074-049-6.

2.12.

ZVESTOVANIE - ANJEL GABRIEL

Lk 1, 26-38

Anjel Gabriel sa zjavil i v meste Nazaret panne Márii, ktorá bola zasnúbená s Jozefom. Pozdravil ju: „Zdravas’, Mária, milosti plná, Pán s tebou.“ Zarazená dievčina rozmýšľala, čo by taký pozdrav mohol znamenať.

Anjel ju však upokojil: „Neboj sa, Mária, veď si našla milosť u Boha. Počneš a porodíš syna a

dáš mu meno Ježiš.“ Ale Mária namietala: „Veď ja muža nepoznám!“ Nato jej Gabriel odvetil: „Duch Svätý zostúpi na teba a moc Najvyššieho ťa zatieni. Dieťa sa bude volať svätým, bude to Boží Syn.“

Mária sa pokorne uklonila a riekla: „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.“

5.12.2022 CESTA ZA ALŽBETOU

Lk 1, 39-45

Po tejto udalosti sa Mária rozhodla navštíviť svoju príbuznú Alžbetu, ktorá žila v istom judejskom meste v hornatom kraji.

Len čo Mária vkročila do Zachariášovho domu a pozdravila Alžbetu, dieťa v jej lone sa pohlo a Alžbetu naplnil Duch Svätý. S radosťou privítala Máriu: „Mária, si Bohom požehnaná a požehnané je i dieťa, ktoré sa ti narodí. Blahoslavená je matka môjho Pána, lebo uverila, že sa splní, čo jej povedal Pán.“

6.12. SVIATOK SV. MIKULÁŠA

Sv. Mikuláš pochádza až z ďalekého Turecka. Narodil sa v bohatej rodine starším rodičom, ktorí dlho nemohli mať dieťa. Odmalička bol veľmi štedrý a povestný svojou dobročinnosťou. Svätému Mikulášovi zomreli rodičia, keď bol ešte veľmi mladý. Zanechali po sebe taký majetok, že Mikuláš sa nemusel o svoje živobytie báť. On sa však všetkého vzdal a svoj majetok venoval chudobným. Ako 19-ročný sa stal kňazom, neskôr biskupom. O jeho živote koluje veľa legiend, ale najznámejšou je tá o troch pannách, a práve ona z neho urobila svätého patróna detí známeho po celom svete. Jeden občan z Patary mal tri dcéry. Keďže prišiel o všetky svoje peniaze, nemali veno, a preto im nemohol nájsť ženíchov. Keď sa to dozvedel Mikuláš, vzal mešec zlata a počas troch nocí pod rúškom tmy ich tajne vložil do okna domu. Zmenil tak osud dievčat, ktoré sa mohli napokon šťastne vydať.

Zdroj: www.sdetmi.com

7.12. SV. JOZEF

Mt 1, 18-25

Keď sa Mária vrátila z návštevy, cítila, že pod jej srdcom rastie dieťaťko. Jej snúbenec Jozef ju mal veľmi rád, a keď sa dozvedel túto novinu, rozmýšľal, čo urobiť.

Keďže Jozef bol spravodlivý človek, nechcel Máriu vystaviť potupe. Rozhodol sa preto, že ju potajomky prepustí.

Keď sa už takto rozhodol, jednej noci sa mu vo sne zjavil Pánov anjel a povedal: „Jozef, neboj sa prijať Máriu. Dieťa, ktoré príde na svet, je z Ducha Svätého. Bude sa volať Ježiš, lebo on vyslobodí svoj ľud z hriechov.“

Keď sa Jozef prebudil, spomenul si na svoj sen. Pochopil, že to k nemu prehovoril Boh, a počúvol jeho rady.

9.12. CESTA DO BETLEHEMA

Lk 2, 1-6

Čas plynul a Máriin čas sa začal naplňovať. V tých dňoch však musela vykonať cestu do Betlehema. Cisár Augustus totiž rozhodol, že uskutoční sčítanie ľudu. Každý sa musel ísť zapísať do toho mesta, z ktorého pochádzal jeho rod.

Jozef pochádzal z rodu Dávidovho, a tak sa musel ísť zapísať do mesta Betlehema v Judei.

Do Betlehema v tom čase prichádzalo veľa ľudí. Všetci si hľadali strechu nad hlavou. Jozef s Máriou chodili po meste Betleheme, vypytovali sa, prosili, ale nikde nenašli voľné miesto na prenocovanie.

Tu Mária pocítila, že nadišiel jej čas, a tak za mestom narýchlo našli jaskyňu, kde sa uchýlili na noc.

10.12. MIESTO, KDE SA NARODÍ

Lk 2, 7

Tu Mária pocítila, že nadišiel jej čas, a tak za mestom narýchlo našli jaskyňu, kde sa uchýlili na noc.

Tam Mária povila svojho prvorodeného syna. Zavinula ho do plienok a uložila do jasiel', lebo sa pre nich nenašlo miesto v hostinci.

12.12. NARODENIE JEŽIŠKA

Lk 2, 6-7

Tam Mária povila svojho prvorodeného syna. Zavinula ho do plienok a uložila do jasiel', lebo sa pre nich nenašlo miesto v hostinci.

Jozef pomenoval svojho syna Ježiš, tak ako mu prikázal Pánov anjel, keď mu zvestoval, že jeho žena Mária počala z Ducha Svätého.

15.12. PASTIEROVA FLAUTA

Veľký kráľ sa prejavil nečakaným spôsobom

Bol raz jeden starý pastier, ktorý miloval noc a veľmi dobre poznal pohyby hviezd. Oprel sa o svoju palicu, pohľad zaostril na hviezdy a takto nehybne stál v poli. „Prichádza!“ povedal raz. „Kto prichádza?“ pýtal sa jeho vnúčik. „Už čoskoro!“ Ostatní pastieri sa na ňom smiali.

„Už čoskoro!“ so smiechom ho napodobňovali. „To hovoríš už celé roky!“

Starký si z ich posmeškov nič nerobil. Zarmútili ho len pochybnosti, ktoré videl v očiach svojho vnúčika. Keď raz zomrie, kto oznámi svetu jeho prorockú zvest? Ved' ON už čoskoro príde! Jeho srdce bolo plné očakávania.

„Bude mať korunu zo zlata?“ pretrhla niť jeho myšlienok vnúčikova otázka.

„Áno!“

„A strieborný meč?“

„Áno!“

„A červený plášť?“

„Áno! Áno!“

Vnúčik bol spokojný. Chlapec sedel na balvane a hral na svojej flaute. Starec ho počúval. Chlapec hral čoraz lepšie, melódia bola stále čistejšia. Cvičil od rána do večera, deň čo deň. Chcel byť pripravený, keď príde kráľ. Nikto nevedel hrať tak ako on.

„Zahral by si aj kráľovi bez koruny, bez meča a bez červeného plášťa?“ opýtal sa starec.

„Nie!“ odvetil vnuk.

Kráľ bez koruny, bez meča a bez červeného plášťa by sa mu predsa nemohol odmeniť za jeho hudbu.

Určite by sa mu neodvdáčil zlatom a striebrom!

Kráľ s korunou, mečom a červeným plášťom z neho urobí boháča a ostatní zostanú pozerat' s otvorenými ústami, budú mu závidieť.

Starý pastier zosmutnel. Ach, jaj, prečo len vnukovi narozprával to, v čo sám neverí? Ako príde? Na oblakoch z neba? Z večnosti? Príde ako dieťa? Chudobné alebo bohaté? Určite nebude mať korunu, meč a červený plášť, no aj tak bude mocnejší, než všetci ostatní králi. Ako by to len mohol vysvetliť svojmu vnúčikovi?

Noc plná znamení

Raz v noci sa na oblohe objavili znamenia, na ktoré starček tak dlho čakal. Hviezdy žiarili jasnejšie než inokedy. Nad mestečkom Betlehem svietila jedna veľká hviezda. A potom sa zjavili anjeli a hovorili: „Nebojte sa! Dnes sa vám narodil Spasiteľ!“

Chlapec bežal vpred, smerom k hviezde. Pod kabátom na hrudi mal ukrytú svoju flautu. Utekal najrýchlejšie ako vedel. Pribehol ako prvý a uprene sa zahľadel na dieťaťko, ktoré ležalo v jasličkách a bolo zavinuté do plienok. Pri ňom stáli muž a žena plní radosti. Čoskoro prišli ostatní pastieri a poklonili sa mu. Starý otec sa mu tiež klaňal. Takže toto je ten kráľ, o ktorom hovoril?

Nie, to musí byť omyl.

Tu by nikdy nezahral na svojej flaute.

Sklamaný a znechutený sa odvrátil. Vykročil do noci. Nevidel ani nekonečné nebo, ani anjelov, ktorí sa vznášali nad maštaľou.

Zrazu však začul plač dieťaťa.

Nechcel ho počuť.

Zapchal si uši a utekal preč. Lenže ten plač ho prenasledoval, prenikal mu až do srdca a napokon ho prinútil vrátiť sa k jasličkám.

Znovu stál na tom istom mieste, už po druhý raz.

Videl, že Mária, Jozef a aj pastieri boli znepokojení a snažili sa utíšiť plačúce dieťaťko. No všetko márne.

Čo len môže tomu dieťaťu byť?

Nedalo sa nič robiť. Spod kabáta vytiahol svoju flautu a začal na nej hrať. Dieťaťko sa ihneď upokojilo. Utíchlo aj jeho posledné zamrkanie.

Pozrelo na chlapca a usmialo sa naňho.

Vtedy sa chlapec zaradoval. Cítil, že ten úsmev je väčším bohatstvom než všetko zlato a striebro sveta.

Zdroj: FERRERO, Bruno, 2006. *Pastierova flauta*. Bratislava: Vydavateľstvo DON BOSCO.
ISBN 80-8074-049-6.

16.12. PASTIERI

Lk 2, 8-20

Tej noci, keď sa narodil Ježiš, pastieri strážili ako obyčajne na okolitých stráňach svoje stáda pred divou zverou.

Tu sa znenazdania zjavil pri nich Pánov anjel. Pastierov sa zmocnil veľký strach od toľkej žiary a naľakali sa. Anjel im však povedal:

„Nebojte sa! Prišiel som vám zvestovať radostnú novinu, ktorej sa potešia všetci ľudia. Dnes sa v Dávidovom meste v Betleheme narodil Spasiteľ, Kristus Pán.

Chodte a sami sa o tom presvedčte! A toto vám bude znamením: nájdete dieťaťatko zavinuté v plienkach a uložené v jasliach.“

Len čo anjel dohovoriť, zjavil sa okolo neho nebeský zástup. Všetci jasali a radostne spievali: „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!“

Keď anjeli odišli, pastieri sa osmelili i rozhodli sa: „Poďme teda do Betlehema a pozrime sa, čo sa tam stalo! Či je tak, ako nám zvestoval Pán.“

Vybrali sa teda k mestu a čoskoro našli v jaskyni Máriu, Jozefa aj dieťaťatko uložené v jasliach. Radostne oznámili rodičom, čo im zvestoval o dieťaťatku anjel. Všetci, čo to počuli, sa nesmierne začudovali i potešili a z celého srdca ďakovali Bohu.

Pastieri sa potom vrátili späť a oslavovali a chválili Pána za všetko, čo videli a počuli. Jozef a Mária bdeli nad svojím synom a Mária si všetky tie veci zachovala vo svojom srdci.

19.12. MUDRCI

Mt 2, 1-10

Onedlho po narodení dieťaťatka prišli do Jeruzalema traja mudrci od východu i vypytovali sa, kde je ten novonarodený židovský kráľ. Zjavila sa im totiž nová hviezda, ktorá sa ukazuje len pri narodení kráľa, a oni sa mu chceli pokloniť medzi prvými.

Zvesť o mudrcoch sa v meste rýchlo rozšírila. Ľudia však nevedeli nič o narodení nového kráľa. Tá správa sa dostala aj do uší kráľa Herodesa. Veľmi ho znepokojila, lebo sa obával o svoj trón.

Povolal si narýchlo svojich veľkňazov a veštcov a vyzvedal, kde sa má narodiť Mesiáš. A oni mu vraveli: „Narodil sa v judejskom Betleheme, lebo takto to napísal prorok.“

Herodes bol krutý kráľ. Keďže sa chcel dozvedieť o dieťaťatí čo najviac, povolal si mudrcov z východu a povedal im: „Nový kráľ sa narodil v Betleheme. Vypravte sa ta, a keď nájdete dieťa, oznámte mi to, aby som sa mu aj ja mohol pokloniť.“

Mudrci sa teda vybrali do Betlehema. Smer im ukazovala hviezda.

20.12. DARY OD MUDRCOV

Mt 2, 11-12

Mudrci šli za hviezdou, a keď sa zastavila nad miestom, kde bolo dieťa, nesmierne sa zaradovali. S jej pomocou našli jaskyňu s dieťaťom v jasliach.

Podišli bližšie a uvideli matku aj Jozefa. Padli na kolená a začali sa klaňať. Potom otvorili svoje pokladnice

a odovzdali novému kráľovi dary.

Boli to kráľovské dary, aké dovtedy Mária ani Jozef nevideli.

Prvý z mudrcov riekol: „Prinášam zlato pre kráľa, ktorý bude nad všetkými vladármi sveta!“

Druhý z mudrcov položil pred jasličky nádobu s myrhou. Riekol: „Toto dieťa je najvzácnejšie zo všetkých ľudí!“

Tretí mudrc odovzdal kadidlo so slovami: „Kadidlo je príjemné Bohu. Rovnako i tento kráľ bude milý Bohu.“

Keď mudrci po namáhavej ceste usnuli, prisnil sa im čudný sen. V tom sne ich Boh varoval, aby sa už nevracali späť ku kráľovi Herodesovi. Mudrci poslúchli varovanie a vrátili sa do svojej krajiny inou cestou.

21.12. DARČEK ZABALENÝ DO ZLATÉHO PAPIERA

Od srdca k srdcu

Malá Elenka veľmi rada chodievala so svojou starou mamou na nákupy. Najmä pred Vianocami. Najviac sa jej páčilo, že stará mama sa snažila plniť jej želania. Vždy, keď s ňou išla nakupovať, vrátila sa Elenka domov s nejakým pekným darčekom: novou knihou, maľovankou, kindervajíčkom.

Elenka by sa bola rada hrala s ostatnými deťmi, kým stará mama nakupovala v pekárni a drogérii, ale všetky deti, ktoré stretla, mali znudený pohľad a vôbec nemali chuť sa hrať. Dokonca aj stará mama sa s nákupmi ponáhľala, lebo v obchodoch boli všetci podráždení, nikto sa nezastavil, aby sa prihovril, nikto nemal čas na milé slovo.

Cestou domov stará mama a vnučka mlčali. Držali sa za ruky a okolo nich začal pomaličky padať sneh.

„Jeden stačí“

Doma si stará mama sadla do svojho obľúbeného kresla. Hovorila mu rozmýšľacie kreslo. Chvilu porozmýšľala, potom odhodlane vstala a išla do komory. Keď sa vrátila, v ruke držala nádherný balík - darček zabalený do zlatého papiera, previazaný červenou stuhou.

Elenka ho chcela otvoriť, aby sa dozvedela, čo je v ňom, ale stará mama jej vysvetlila, že tento balíček je v skutočnosti tajomstvo. Na druhý deň ráno vyšli stará mama a vnučka z domu veľmi zavčasu a niesli so sebou ligotavý balík v zlatom papieri, s červenou stuhou. Ako prvého stretli Pankráca, mrzutého strážnika s velikánskymi fúzmi. Bol to človek, ktorý nikomu nedôveroval a žil sám. Stará mama k nemu podišla a podala mu balík.

„Čo s tým mám robiť?“ opýtal sa prekvapený Pankrác.

„To je pre vás,“ povedala Elenka.

Strážnik nevychádzal z údivu. „Čo je vnútri?“ zisťoval.

„Priateľstvo a šťastie,“ povedala stará mama a stisla mu ruku. „Babi, videla si, akú mal radosť?“ povedala Elenka. „Ideme domov pripraviť ďalšie darčeky?“

Stará mama pokrútila hlavou. „Nie, Elenka. Jeden stačí.“

„Konečne tu mám aj ja priateľov,“ zamyslel sa Pankrác. Vystrel sa a s teplým pocitom v srdci pokračoval v ceste. Cestou stretol zametača Sebastiána. Sebastián bol plachý človek a deti sa mu neraz posmievali. Keď videl prichádzať strážnika, schoval sa za smetiak. Ale Pankrác mu podal balík so slovami: „To je pre teba!“

„Ďakujem,“ neveriaco zašepkal šťastný Sebastián. Tak sa stali strážnik a zametač priateľmi.

Ale Sebastián balík neotvoril. „Darujem ho Dorotke,“ pomyslel si. Dorotka bolo chudučké dievčatko s plavými vrkôčikmi, jediné, ktoré mu vždy povedalo: „Dobrý deň.“ Dorotka ležala v posteli s chrípkou. Sebastián s menšími rozpakmi odovzdal darček pre Dorotku jej mame, ktorá mu ponúkla kávu. Keď Dorotka dostala ten krásny balíček, hneď sa cítila lepšie.

S radosťou sa dotýkala pekného zlatého papiera a červenej stuhy a povedala si: „To musí byť nádherný darček. Pošlem ho Zuzke, aby sa so mnou udobrila.“

„Nič zvláštne“

Zuzka bola Dorotkina najlepšia kamarátka, ale pred dvomi dňami sa v škole pohádali, vynadali si do „ježibáb“ a aj do „odporných a afektovaných protiv“.

Keď Zuzka dostala balíček, utekala k Dorotke a objala ju. Potom sa spolu zhodli, že taký pekný darček by mohol potešiť ich pani učiteľku, ktorá už dlhšie vyzerá veľmi smutne.

Keď učiteľka našla na svojom stole ligotavý balík, rozžiarili sa jej oči a v ten deň učila s takou radosťou, že hodiny utiekli jedna rýchlejšie než druhá. Keď sa pani učiteľka vrátila domov, darovala darček pani Kováčikovej, ktorej deti bývali ďaleko a často plakávala. Ani pani Kováčiková si nenechala darček pre seba, ale odniesla ho Emilovi, ktorý bol citlivý a prívetivý, ale keďže pracoval ako mäsiar, všetci si o ňom mysleli, že je bez srdca.

Ani Emil si balík nenechal... Všetci, ktorí si balík odovzdávali, sa na seba usmievali a prihovárali sa jeden druhému. O niekoľko dní neskôr, keď zas išla Elenka a jej stará mama nakupovať, počuli v obchodoch veselú vravu, zatiaľ čo pred obchodmi sa hrali deti. Akýsi pán pozdravil starú mamu a porozprával jej, čo sa deje v posledných dňoch, že ľudia sú šťastnejší vďaka istému tajomnému balíku. Kým stará mama hľadala v taške kľúče od bytu, vyšla jej naproti pani Amálka, ktorá bývala pod ňou a doteraz sa jej nikdy neprihovorila.

„Chcem vám zaželať krásne Vianoce,“ povedala a podala jej... krásny balíček zabalený v zlatom papieri, previazaný červenou stuhou.

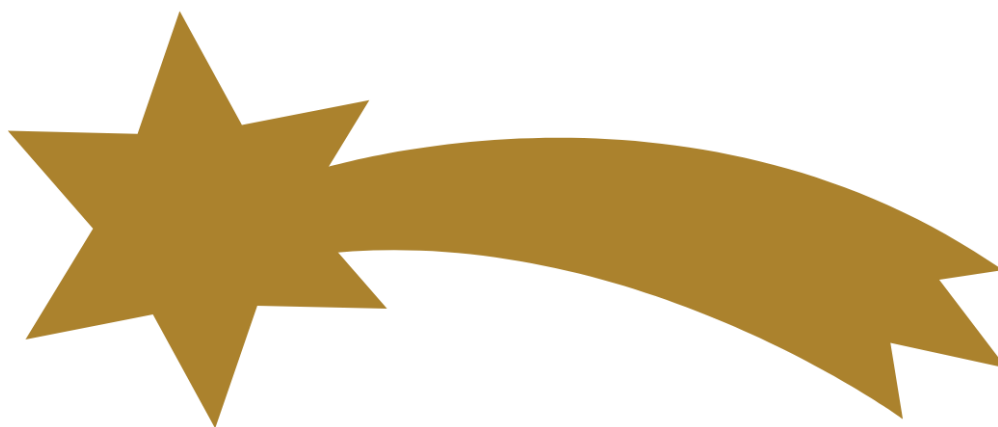
„Vďaka,“ odvetila stará mama s úsmevom. „Zastavte sa u mňa niekedy na kus reči!“

„Hurá,“ zvolala Elenka, keď zavreli za sebou dvere bytu. „Balík sa vrátil k nám! Povieš mi teraz, čo je v ňom?“

„Nič zvláštne,“ odvetila stará mama. „Len trocha lásky.“

Zdroj: FERRERO, Bruno, 2006. *Pastierova flauta*. Bratislava: Vydavateľstvo DON BOSCO.
ISBN 80-8074-049-6.

ŠTEDRÁ VEČERA (rodinná liturgia)

Bezprostredne pred štedrou večerou sa rodina zide na túto modlitbu. Vstupuje ňou do slávnosti Narodenia Pána. Miestom modlitby môže byť miesto, kde sa rodina zvyčajne modlieva, môže to byť pri domácich jasličkách alebo priamo pri štedrovečernom stole.

PRED JEDLOM

Otec (alebo matka):

V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.

Všetci: **Amen**

O: Dnes oslavujeme Vianoce – sviatky narodenia nášho Pána Ježiša. Ježiš sa narodil, aby priniesol dobro, lásku a pokoj do našej rodiny. V túto chvíľu zavítal aj k nám. Mária, ty si matkou narodeného Božieho Syna. Chceme Ťa celá naša rodina pozdraviť:

V: Zdravas Mária...

O: Započúvajte sa do slov Evanjelia podľa Lukáša, ktoré nám sprítomňujú vianočnú udalosť(číta niektorý člen rodiny):

Čítanie z evanjelia podľa sv. Lukáša:

V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta vykonať súpis ľudu po celom svete. Tento prvý súpis sa konal, keď Sýriu spravoval Kvirínus. A všetci šli dať sa zapísať, každý do svojho mesta. Vybral sa aj Jozef z galilejského mesta Nazaret do Judey, do Dávidovho mesta, ktoré sa volá Betlehem, lebo pochádzal z Dávidovho domu a rodu, aby sa dal zapísať s Máriou, svojou manželkou, ktorá bola v požehnanom stave. Kým tam boli, nadišiel jej čas pôrodu. I porodila svojho prvorodeného syna, zavinula ho do plienok, uložila do jasiel, lebo pre nich nebolo miesta v hostinci. V tom istom kraji boli pastieri, ktorí v noci bdeli a strážili svoje stádo. Tu zastal pri nich Pánov anjel a ožiarila ich Pánova sláva. Zmocnil sa ich veľký strach, ale anjel im povedal: „Nebojte sa. Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom: Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ Kristus Pán. A toto vám bude znamením: Nájdete dieťaťko zavinuté do plienok a uložené v jasiach. A hneď sa k anjelovi pripojilo množstvo nebeských zástupov, zvelebovali Boha a hovorili: „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.“ (Lk 2, 1-14).

Počuli sme Božie slovo.

Tichá noc (JKS č. 88) alebo iná vianočná pieseň

PROSBY A POĎAKOVANIA

(každý člen rodiny sa môže zapojiť prečítaním prosby alebo vďaky):

Pane, v dnešnú noc tvojho narodenia ťa prosíme: Za všetkých ľudí dobrej vôle, aby s tebou vytvárali jednu ľudskú rodinu. Prosíme ťa, vyslyš nás.

Za opustených, hladujúcich, chorých a trpiacich, aby v týchto dňoch našli oporu v tebe i v nás. *Prosíme ťa, vyslyš nás.*

Za nás všetkých, aby sme v novom roku pociťovali tvoju pomoc a ochranu. *Prosíme ťa, vyslyš nás.*

(Môžu nasledovať vlastné prosby)

Ďakujeme ti: Za prežitý rok, že si nás sprevádzal a že môžeme byť teraz pri dnešnej Štedrej večeri spolu. *Ďakujeme ti Pane.*

Za všetky dary, ktorými sa v dnešný večer môžeme obdarovať a za to, že najväčším darom pre nás si Ty. *Ďakujeme ti Pane.*

Za svätého Otca, biskupov a našich kňazov, ktorí sú pre nás tvojimi zástupcami. *Ďakujeme ti Pane.*

(Môžu nasledovať vlastné vďaky)

V: Otče náš...

O: Dajme si teraz znak pokoja.

V: Pokoj a bratská láska nech je medzi nami.

POŽEHNANIE JEDLA

Pane, požehnaj toto jedlo, buď častým hosťom v našom dome a daj svoj pokoj, ktorý zvestoval anjel v Betleheme, každému človeku. Skrze Krista nášho Pána.

V: Amen

Sláva Otcu....

PO JEDLE

Ďakujeme ti, všemohúci Bože, za všetky tvoje dobrodenia, lebo ty žiješ a kraľuješ na veky vekov. *Amen.*

V mene Otca ...